

1974'te, Metafaz daktilo kuantum-tesadüf sistemi denilen, gelişigüzel olayları önceden alınmış kodlara göre tekrar yorumlayan bir ara yüz ve insanlara anlam ifade eden bir çıktı cihazından oluşan bir düzenek yapıldı. Temelde Schmidt cihazına benzemekteydi. Metafaz daktilonun merkezinde, bir radyoaktif madde olan Talyum-204 bulunuyordu (talyum beta ışınları yayarak kurşun-204'e dönüşür).

Bu esnada ortaya çıkan beta ışınları bir Geiger sayacında belirlenir ve zaman içinde bir dizi elektronik atış üretir. Beta ışınlarının ortaya çıkışı Poisson dağılımı denilen bir eğriye çevrildi. Daha sonra İngiliz dilinde harflerin kullanım sıklığı tespit edildi. İngilizcede en çok kullanılan harf "e" harfidir ve ardından; a,o,i,d,h,n,r,s,t,u,y,c,f,g,l,m,w,b,k,p,q,x,z, şeklinde sıralanırlar. [1] Poisson dağılım noktasına göre belirli harfler kodlandı. Dağılımın en üst noktası "e" olarak kodlandı ve diğer harflerde kullanılış sıklıklarına göre sıralandılar. Bu arada alete ekran, ses aygıtı ve bir yazıcıdan oluşan çıktı birimleri de eklendi.

PK etkisiyle metin oluşturmak için, PK konusunda yeteneği olduğunu belirten iki medyum kullanıldı. Daha sonra ayrı zamanlarda, belirli hazır kısa kelimeler verilerek, medyumların metin oluşturucuyu etkilemeye çalışması istendi. Ancak, kayda değer bir etki oluşturulamadı. [2]

---

[1] Gamow G. 1-2-3 Sonsuz. Evrim yay. Çev: C. Kapkın, 1995;205-206.

[2] Herbert N. Temel Bilinç: İnsan Bilinci ve Yeni Fizik. Ayna Yayınları, Çev: M. Andırınç, 1993; 207-209.